

Kritiek IPO op COELO-rapport snijdt geen hout

In een voorlopige reactie geeft het IPO aan te vinden dat de COELO-schatting te voorzichtig is. IPO heeft op twee concrete punten kritiek op het COELO-rapport. Die snijden echter geen van beide hout.

Het eerste kritiekpunt is dat de COELO-cijfers zouden zijn gebaseerd op "een interpretatie wat wel of niet onder bestuurskosten zou moeten worden gerekend". IPO zou zich daarentegen baseren op de feitelijke bestuurskosten die uit de begrotingen van de waterschappen afkomstig zijn. Dit klopt niet.

IPO gebruikt kosten die boekhoudkundig onder "Bestuur" vallen, maar rekent zo kosten mee die niet relevant zijn. Het gaat immers alleen om kosten die zouden vervallen wanneer waterschappen geen afzonderlijke bestuurslaag meer zouden zijn. Dàt zijn de kosten die COELO heeft meegerekend. Wij geven heel gedetailleerd aan wat wij precies onder bestuurskosten verstaan. Iedereen kan dit desgewenst narekenen. Dat geldt niet voor de IPO-cijfers.

Het tweede kritiekpunt is dat schaalvergroting volgens het IPO wel degelijk aanmerkelijke besparingen op overhead zouden opleveren. Wij zijn daar sceptisch over, maar zouden dit volgens IPO op maar één onderzoek baseren.

Ook dit is onjuist.

Wij baseren dit op onderzoeken van het hierin gespecialiseerde adviesbureau Berenschot, die betrekking hebben op een zeer groot aantal organisaties (M. Huijben en A. Geurtsen (2008), Heeft iemand de overhead gezien?, Den Haag: Academic Service). Zou IPO hier werkelijk meer verstand van hebben dan Berenschot? Misschien wel. Maar zelfs dan is dit nog geen valide argument voor overname van waterschappen door provincies. Immers, de waterschappen zijn zelf al aan het opschalen. Eventuele efficiëncywinsten worden hoe dan ook behaald. IPO zegt dit zelf ook, maar gaat hier niet verder op in.

Wij concluderen dat de kritiek van IPO niets afdoet aan de inhoud van het COELO-rapport